Shri Mahalakshmi Puja

Date	:	31st December 1986
Place	:	Sangli
Type	:	Puja
Speech Language	:	Marathi & English

CONTENTS

I Transcript

Marathi	02 - 05
English	06 - 06
Hindi	-

II Translation

English	-
Hindi	-
Marathi	-

ORIGINAL TRANSCRIPT

MARATHI TALK

सांगली जिल्ह्यामध्ये सहजयोग हळूहळू पसरत आहे. जी गोष्ट हळूहळू पसरते, ती जम चांगला धरते. कोणतीही जिवंत क्रिया हळूहळू होत असते. तेव्हा एकदमच ती मोठ्या प्रमाणात होईल अशी आपण आशा ठेऊ नये. प्लॅस्टिकची जर आपल्याला फुलं तयार करायची असली तर त्यासाठी एक मशिन असलं की झालं. पण जिवंत फुलं काढण्यासाठी वेळ लागतो. मशागत करावी लागते. मेहनत करावी लागते.

सहजयोगाबद्दल पुष्कळशा लोकांना अजून काहीही कल्पना नाही आणि ज्यांना आहे ती भ्रामक कल्पना आहे. पैकी आपल्याकडे पुष्कळसे पंथ आहेत, संप्रदाय आहेत, जे आधीपासूनच कार्यान्वित आहेत. पण हे पंथ आणि संप्रदाय ह्यांचा आपल्याला काही फायदा झालेला नाही. 'इतके दिवस आम्ही पंढरीला गेलो. इतके दिवस आम्ही तुळजापूरच्या भवानीची सेवा केली. इतके दिवस आम्ही कोल्हापूरच्या महालक्ष्मीला जात होतो. सगळं काही केलं आम्ही. व्रत-वैकल्य केली. सगळं करून माताजी, आम्हाला काही मिळालं नाही.' त्यातून तुमची मुलं उद्या मोठी होतील आणि ती म्हणतील इतका तुम्ही वेळ घालवला, पैसे घालवले, मेहनत केली आणि शेवटी तुमच्या हाती काही आलेलं नाही. म्हणजे परमेश्वरच नाहीये. जर तुम्हाला सांगलीला यायचं आहे, तर तुम्हाला सांगलीच्या रस्त्यावर यायला पाहिजे. जर तुम्ही उलट मार्गाने गेलात तर तुम्ही सांगलीला पोहोचणार नाही. तेव्हा इतक्या वर्षानंतरही तुम्हाला सांगलीचा रस्ता मिळाला नाही, याचा अर्थ असा आहे, की कोणत्यातरी चुकीच्या रस्त्यावर आपण चाललो होतो. त्यातच आपण भटकत होतो. त्यातून अजून आपल्याला मार्ग मिळालेला नाही. हा सुज्ञपणाचा विचार प्रत्येकाने केला पाहिजे.

कारण आपल्याला अजून काही मार्ग मिळालेला नाही. काही साध्य झालेलं नाही. तेव्हा काहीतरी चुकलेलं आहे, असा एक वेळेला विचार करून सहजयोग काय आहे ते लोकांना समजून सांगितलं पाहिजे. ही गोष्ट लोकांना पटवून देतांना एक गोष्ट फार आवश्यक आहे, म्हणजे ज्या लोकांशी तुमचा संबंध येतो त्यांच्याशी बोलतांना, पटवून देतांना त्यांच्या भाषेतच आपण बोललं पाहिजे. आपण जर आपली भाषा वापरली तर त्यांच्या लक्षात येणार नाही. चक्रांबद्दल एकदम आपण त्यांना सांगू लागलो तर त्यांना समजणार नाही. पण असं सांगितलं, की आपल्यामध्ये कुंडलिनीची शक्ती आहे, असं ज्ञानेश्वरांनी सांगितलं आहे. तुम्ही ज्ञानेश्वरांना माऊली म्हणता आणि त्यांच्या पालख्या काढता, त्यांच्या नावाच्या दिंड्या काढता, पण हे काय लिहिलं आहे ते वाचा.

आता तुम्हाला का सांगितलं गेलं की सहावा अध्याय वाचायचा नाही? तो वाचला म्हणजे हे लोक जे तुम्हाला चुकीच्या मार्गावर नेत आहेत, तुम्हाला लुबाडत आहेत, त्यांचं फावणार नाही. हे जे सहाव्या अध्यायात लिहिलेलं आहे, ते आम्ही तुम्हाला देतो असं सांगितलं, म्हणजे लोकांच्या डोक्यात प्रकाश पडेल. तेव्हा पहिल्यांदा जी काही गोष्ट सांगायची ती त्यांच्या भाषेत, त्यांच्या पद्धतीने समजवून सांगितली पाहिजे.

दुसरं आपल्याला, नामदेवांची, तुकारामांची, गोरा कुंभारांची, जनाबाईंची, मुक्ताबाईंची, ज्ञानेश्वरांची,

रामदासांची, सगळ्यांची साथ असल्यामुळे त्यांची पुस्तकं वाचून त्याच्यात ओवीबद्ध काय काय लिहिलेलं आहे ते पाहिलं पाहिजे. म्हणजे अशा भ्रामक कल्पनेमध्ये जाणारे लोक, व्रत-वैकल्यात पडणाऱ्या लोकांच्याबद्दल त्यांनी काय लिहिलेलं आहे? स्वत: ज्ञानेश्वरांनी अमृतानुभव पुस्तकामध्ये इतकं स्पष्टरूपाने लिहिलं आहे. त्यांचं पुस्तक वाचून, मनन नुसतं करायचं, विचार करायचा नुसता, काय आहे. नुसत वाचत रहायच नाही. तुम्हाला आश्चर्य वाटेल, की स्पष्टरूपाने जे मी म्हणते आहे, त्याहीपेक्षा स्पष्टरूपाने त्यांनी तिथे सांगितलेले आहे. रामदास स्वामींनी, तुकारामांनी शिव्यांच्यालाखोल्या वाहिलेल्या आहेत अशा लोकांना. तरीसुद्धा हे उपटसुंभ सगळ्यांची दिशाभूल करीत आहेत.

कालच एक गृहस्थ मला म्हणाले, 'माताजी, बुक्का लावायचा नाही, असं तुम्ही म्हणालात, ते का?' बुक्का लावतो ते आज्ञा चक्र आहे, आज्ञा चक्रावर सूर्य आहे. सूर्याला आपण काळं लावतो का? पण सहजयोगाच्या दृष्टीने विचार केला, तरीसुद्धा एक साधी गोष्ट विचारायची त्यांना, की जे लोक तुम्हाला बुक्का लावायला सांगतात, म्हणजे पंढरपूरला हे भटजीबुवा आहेत, त्यांना बडवे असं नाव सार्थ आहे. ते बडवतातच लोकांना. ते बडवे, ते कधीही बुक्का लावत नाहीत. कोणताही भटजी काळं डोक्याला लावत नाही. मग तुम्ही कशाला काळं लावायचं? असे जर तुम्ही त्यांना बरोबर प्रश्न सांगितले तर त्यांच्या डोक्यात ही गोष्ट येईल आणि उद्या जर त्यांचा मुलगा वाईट मार्गाला लागला, तर त्याला कारणीभूत तुम्ही आहात. कारण तुम्ही जे परमेश्वर, परमेश्वर म्हणून म्हणत होता, त्या परमेश्वरामुळे काहीही मिळवलेलं नाही. काहीही तुम्हाला लाभ झालेला नाही. हे स्पष्टरूपाने सांगितलं गेलं आहे. हे स्पष्टरूपाने सांगितल्यानंतरच त्यांच्या लक्षात येईल. शंभरातला एक जरी मनुष्य ठिकाणावर आला, तरी समजायचं आपण, पुष्कळांना लाभ झाला. पण एखादा मनुष्य फारच हट्टाला पेटला, ईरेस पेटला तर त्याला सहजयोगाबद्दल सांगायची गरज नाही.

ख्रिस्तांनी स्पष्ट सांगितलं आहे, की डुकरांपुढे मोती ओतायचे नसतात. त्यांना काही कळतच नाही, तेव्हा त्यांच्यासमोर कशाला मोती ओतायचे? हे मोती आहेत. हे जीवनातले मोती आहेत. तुम्हाला समजायचं नाही. त्यासाठी तुमच भाग्य पाहिजे. तुम्हाला भाग्य नाही. कुठेतरी झोपलेलं दिसतंय! किंवा कुठेतरी नष्ट झालेलं दिसतय. तेव्हा ह्याला भाग्य लागतं.

ह्याच्यामध्ये विरश्रीपूर्ण लोक पाहिजे. सुरुवातीला पुष्कळ बघे लोक येतात. प्रोग्रॅमला मी बघते पुष्कळ बघे लोक असतात. त्यामुळे पहिल्या दिवशी जो प्रोग्रॅम होईल त्याच्यात पुष्कळ गर्दी असणार. भरमसाठ गर्दी. दुसऱ्या दिवशी प्रोग्रॅम होईल त्यात निम्मे राहतील. कारण काय, बाकीचे बघे वगळले गेले. जे बघे असतील ते सहजयोगी होणार नाहीत. पण बघत राहतील. ते बघे वगळले गेले, तर त्याच्यानंतर निम्म्याने राहिले. निम्म्यातसुद्धा जे वीर असतील, जे शूरवीर असतील, येऱ्यागबाळ्याचे काम नोहे. स्पष्ट सांगितलं आहे, येऱ्यागबाळ्याचे काम नोहे. म्हणजे त्याला पाहिजेत जातीचे. मराठी भाषेत सगळ्याला अगदी तोड आहे. आणि सहजयोगाला इतकी जिवंत भाषा आहे आणि इतकी उपयोगी आहे ती. मराठी भाषा तुमच्या हातात आहे आणि मराठी लोकांशी बोलायचं असलं तर सहजयोग तुम्हाला पटवता आलाच पाहिजे. म्हणजे तार्किक दृष्टीनेसुद्धा तुम्हाला पटवता आला पाहिजे. त्याला पाहिजेत जातीचे. तुम्ही जातीचे नाहीत, तेव्हा नमस्कार तुम्हाला. जा. शब्द आहे जातिवंत. आणि

देवीबद्दल म्हंटलं आहे, या देवी सर्वभुतेषू जातिरूपेण संस्थिता। ती जात तुमच्यात आहे. ज्या जातीचे तुम्ही नाहीच. त्याच्यात तुम्हाला, त्या जमातीत मी तुम्हाला कसं देणार? जातीचा अर्थ ब्राह्मण किंवा क्षूद्र वगैरे असा नाही. जात म्हणजे आतली जी आपली प्रवृत्ती आहे. ज्याला ॲप्टिट्यूड म्हणतात, प्रवृत्ती आहे ती. ती प्रवृत्ती काय आहे? त्या प्रवृत्तीवरून अवलंबून असतं, की मनुष्याची जात काय आहे? आणि मग देवीच्या वर्णनात सगळं लिहिलेलंच आहे. सबंध वर्णन आहे. ते एक एक वर्णन तंतोतंत तुम्हाला सहजयोगात मिळणार.

शोभना सुलभा गती. ह्याची जी गती आहे ती सुलभ आहे. जे सोप्या पद्धतीने होतं आणि शोभीवंत आहे. ह्याच्यात काही ओरडायला नको, झिंगल्यासारखं करायला नको. काही वेड्यासारखं वागायला नको. काही नाही. शोभना सुलभा गती. आता पुष्कळसे लोक उडत असतात नुसते. आता तुम्ही बघा काही काही लोकांचे मेडिटेशन असे असतात, की नको रे बाबा ते मेडिटेशन. किंचाळून, ओरडून, कपडे फाडून असे त्यांचे प्रकार चाललेले असतात. शोभना सुलभा गती, असं देवीचं वर्णन आहे. ती तुम्हाला शोभना सुलभा गती देते. हे जर देवीचं वर्णन आहे, त्याप्रमाणे घटित होतं, तर मग कशाला तुम्ही पाय घासत तिथे जाता? पायपीट कशाला? पण त्याचा अर्थ असा नव्हे, की पुंडरिकाक्ष, जे संत झाले. त्यांना आम्ही मना करतोय किंवा त्यांच्याबद्दल काही असं बोललं तर किंवा साक्षात् श्रीकृष्णही आहेत. तसेच त्यांचं स्थान पंढरपूरला आहे. त्याच्याबद्दल काही शंका नाही. पंढरी ही खरी आहे, पण तिथे बसलेले भामटे, प्रत्येक चांगल्या ठिकाणी हे भामटे बसलेले आहेत, म्हणून पंढरी काही खोटी होत नाही आणि हे काही खरे होत नाहीत. सोन्यामध्ये दगड बसवला तर दगड काही हिरा होत नाही. दगड बसवला म्हणून सोनं काही पितळ होत नाही. म्हणून जरी ह्या दोन्ही गोष्टी खऱ्या असल्या, की एक सत्यावर आणि एक असत्यावर असते आणि त्यांची जरी जबरदस्ती सांगड घातलेली असली, तरी नीर-क्षीर विवेक करून आपण त्यांना दाखवलं पाहिजे, की हे नीर-क्षीर विवेक आहे. ते दाखवल्यावर त्यांच्या लक्षात येईल, की अहो, हे काय? हे तुकारामासारखे बोलू लागले. त्यांचं बोलणच वेगळं आहे.

तसेच सप्ताह करणे, अमूक, तमूक. हे प्रकार आपल्याकडे सामाजिक स्वरूपाचे आहेत. सप्ताह करणे सामाजिक स्वरूप आहे. सप्ताह झाला, मग त्याच्यानंतर जेवणं झाली. बसले. त्यावर कबीरदासांनी म्हटलं आहे, पढी पढी पंडित मूरख भय. वाचत बसायचं. आता हे, कहे नानक बिन आपाची, मिटे न भ्रम की काई, म्हणत बसायचं. पाठ करत बसायचं. एक पोपट आहे. त्याला त्याच्या मालकाने शिकवलं, की तू रघुपती राघव राजाराम म्हण. तो शिकला. तो बोलायला लागल्यावर त्याचं ऐकून दुसराही पोपट बोलायला लागला. म्हणजे पहिला पोपट त्याचा गुरू. असे गुरू वरच्यावर वाढत जाऊन सगळी चर्पटपंजरीची जी ही वंशावळ वाढते, त्याला म्हणावं हे बघा, तुम्हाला जर खरं हवं असलं ना तर ह्या चर्पटपंजरीतून निघायला पाहिजे. तेव्हा मराठीत विनोदसुद्धा इतका भरपूर आहे, तेव्हा ह्या भाषेला सहजयोगासाठीच निर्माण केलंय असं मला वाटतं. प्रत्येक शब्दामध्ये इतकी खोच आहे. तुम्ही त्या बाबतीत निश्चिंत असून पूर्णपणे वापरावी ही भाषा. जसं आपल्याकडे म्हण आहे, अती शहाणे त्याचे बैल रिकामे. एक तर शहाणे, त्यात अती शहाणे. हे कोणत्याही भाषेत सांगता येणार नाही. शहाण्यावर पराकोटी म्हणजे अती शहाणे आणि त्यांचे बैल रिकामे. हे कोणत्याही भाषेत सांगता येणार नाही. आपल्या मराठी भाषेतच सांगता येईल. तेव्हा ह्या भाषेचा पूर्णपणे उपयोग केला पाहिजे. जरी तुम्ही ब्रह्मनिष्ठ आहात आणि तुम्हाला

ब्रह्म मिळालेला आहे, त्याला तुम्ही निष्ठेने पाळलेलं आहे आणि तुमच्यातून वहात असलं आणि चैतन्य जरी पूर्णपणे वाहून त्या ब्रह्माची सगळ्यांना ओळख जरी करून घ्यायची असली तरीसुद्धा एक गुरू होण्यासाठी तुम्हाला वंशपरंपरागत जे काही ज्ञान आहे जगातलं, ते माहीत असायला पाहिजे. आणि वेदशास्त्रसंपन्न असायला पाहिजे. वेदशास्त्रसंपन्न म्हणजे वेद वाचले पाहिजे असा नाही, पण इतर साधू-संतांनी काय म्हंटलेलं आहे, त्याचा गोषवारा घेऊन त्याचं ज्ञान असायला पाहिजे. त्याच्यासाठी काहीही विशेष वाचन करण्याची गरज नाही किंवा विशेष काही कार्य करण्याची गरज नाही. फक्त सर्वसाधारण आपली रोजची थोडी पुस्तक वाचण्याचा व्यासंग ठेवायचा. वाचून काढलं की सगळ्यांना समजेल. कारण सहजयोगी एकदा झाला, म्हणजे तो कसाही असेना का त्याला सगळं समजतं. तेव्हा अशा रीतीने एक दुसरी बाजू तुम्ही मांडू शकता.

त्यातली तिसरी बाजू म्हणजे अशी, की त्यातले अती शहाणे आहेत, जे तुम्हाला शिकवतील. तुका म्हणे ऐसे, सुरू झालं, की त्यांना म्हणायचं, तुका म्हणे कैसे? ह्याचं उत्तर असायला पाहिजे. आणि दुसरं म्हणजे तुका म्हणे ऐसे, म्हटल्यावर कोणत्या ह्याच्यात ऐसे. काहीतरी, काहीतरी बरळत बसायचं. प्रत्येक तुका आता झाले. त्यांच्यामागे काही लावून द्यायचं शेपूट. तुका म्हणे ऐसे, की बुक्का लावावे. वा, वा. असं का? त्यांच्याकडे कुठे होता का बुक्का वगैरे. असं म्हणून त्यांच्या नावाने.... ही तिसरी पद्धत आहे. तुम्ही बुक्का लावूनच गेलं पाहिजे. त्यांच्या कोणत्याही काव्यात बुक्का नसला, तरीसुद्धा. वारकरी हा शब्द जरी नसला, तरी तुका म्हणे वारकरी बनावे. अशी जबरदस्ती त्यांच्या नावाची घेऊन खोट सांगायचं. आता उद्या म्हणतील, माताजी म्हणे. माझं काय? वाट्टेल ते नाव वापरू शकतो. जर वापरायलाच निघालो तर कोणाचेही नाव घेऊन म्हणू शकतो, की माताजी म्हणे बुक्का लाव.

आता परवाच तिकडे, लंडनला, आमच्याबद्दल काढले की, माताजींचं असे म्हणणे आहे, की उपोषण केले पाहिजे. जेवले नाही पाहिजे. अशा प्रकारच्या ह्या अनेक तऱ्हेच्या तुमच्यावरती वारंवार ज्या आक्रमक गती येतील, त्यांना तोंड देता आले पाहिजे. थोडावेळेचा हा लढा आहे. एकदा जर का तो लढा संपला तर ते लोक गारद होणार. अगदी गारद होणार. तो काही औरंगजेबाशी लढा नाहीये. अज्ञानाचा लढा आहे. ज्ञानाचा प्रकाश त्यात पडल्याबरोबर सगळे लोक गारद होतात. कारण त्यांचं त्याच्यात हित आहे. हे तुमच्या हितासाठी आम्ही सांगतो आहे. ज्याच्यात तुमचं हित नाही ते आम्ही सांगतो आहे, असं बोलायचं. त्याने त्यांच्या डोक्यात बरोबर लख्खकन प्रकाश पडेल आणि सर्व ठीक होणार आहे.

आजचं आमचं भाषण जरा टेप करून नंतर पाठवून दिलं पाहिजे. व्यवस्थित लिहून. कारण सगळ्यांना उपयोगी आहे ते.

ORIGINAL TRANSCRIPT

ENGLISH TALK

(After Marathi Speech)

I have been telling them, now they have to face the other people around. You have the same problem a little more sophisticated and the problems are not sophisticated because we don't have organized religions. Thank God for that also, but because you have organized religions we have to face them in an organized way. For example, now here we have a custom that all the people who have to go to Vital, to see Vitala in Bandapur have to wear a black spot, just the opposite of what it is, but the people but who are in charge still wear them. You are misguided. But the religions across the oceans have become so organized, and they are so solid, absolutely solidified. [Does God has given them?] brain so much they have, have to give up those ideas which are absolutely gross. [They think they will give up those ideas?]. They are so much identified. Church is identified with them. Church has become God and God has become church. Actually in Sanskrit language church, church means, which is worshipped, worship. But here atleast in this country, thank God we don't have such organized. I mean ordinary person can go and challenge Shankaracharya, and can tell him. But not in that country, you will shooting him down or something like that. [There is no other way out.?] You cannot go and talk to them or argue with them. So best thing would be approach such people who have been, eh, opposing those things but they may be in other kind, another [blinds?] who are sort of [communists?] or things and who are denouncing God. Because if they are denouncing church they are also denouncing God. So you should find out such people who are understanding that there is God [then mutual?]. I think there is a great population of that kind. The way you are talking to them you have to know Bible very well. If you have to be a real Guru you must know Bible because you cannot talk to them without it. And also other religions in which there is a complete explanation of Sahaja Yoga. If you know Bible how far it is closer to Sahaja Yoga you can talk. If you know about Christ very well then you can talk to them.

So when they say chapter this and this and this. You should say chapter this and this, this and this. As soon as they say chapter this one and this one your counter argument shows. So you must neutralize their arguments by your own knowledge which is enlightened. The best one you say is that now since Christ departed from this Earth you have been following Him and [you are aware?] what have you gained? - Nothing. Now in the Bible it is described that He is going to send a counselor, a comforter and a redeemer, what about that? Why don't you seek for that? The argument should not be bombastic or aggressive but peaceful. In between you must keep quiet for a while, listen to the person and then tell them, I am sure it will work out. As you know some of you must have asked Me questions also and I must have answered them very well. But peacefully, joyfully because they cannot disturb you. You have to disturb them and their fossilized ideas, which are to be [defrozen?] and for that you have to have a temperament, a temperament of a peaceful personality. I have told in general to you but quite intensively to these people I told them to make a proper tape out of that and I should translate it and put it in the book that I am writing for the Sahaja Yogis, I am suppose to be writing.

So now we are looking forward to going to Ganapatipule after this puja. I would request you to go with devotion and with complete surrendering that you have to achieve some, something, forget the past, forget the past. You have to forget the past. It is very important that you forget the past and then go there. Whatever has happened, happened in your life, nothing important, nothing can harm you now, you are now like a budding flower and you have every right to be a fruit and no energy which is negative or so called positive can subdue you or could destroy you. Go with the idea that I am the Spirit and I have nothing to do with them. May God bless you all !